

- כמעט גמרתי היום את מאמרי לשנתון - אבל הדברים עדיין כעוניד היקון.

13.9.60, יום ג'

בשחים עשרה בא אהוד. להפתעתי הוא הסכים לחזור לקונגו. דווקא אהמול והיום, לני הרדיו, המצב מסתבך. לולומבה הולך ומסתלסל. גינאי, גאנא ובקיקר מצרים עוזרים בידו, ולא נשמעים לאו"ם. מועצת הבטחון אמר גדהחה על פי הצעה האמריקנים - בניגוד לדעת הרוסים, כי הם כנראה במבוכה ואינם יודעים מה לעשות.

היחידה היודעת מהי רוצה ועושה כל מה שחיא רוצה מבלי להתחשב עם או"ם היא כמובן ברה"מ. הם עמדו על סיבו של לומומבה ויודעים היטב שהוא ישרה אותם באמונה מבלי שיחיה קומוניסט. אהוד סבור שיתכן כי קסובו הנשיא יכריז על חלקו בקונגו - הנקרא בקונגו (ב הוא סומן לריבוז) כעל חבל עצמאי. ברור שמצרים תעמוד בכוח לימינו של לומומבה, ולא תשעה לאו"ם. אבל כנראה שגם המרשילד סעד לפני יומים החנהג באומץ - נבון עכשיו ונרחע, ומאשים כבר שני הגושים. אהוד יוצא ביום השני הבא, ועוד אראה אותו ביום א' בירושלים. חוששני כי קונגו עלולה להביא לידי מסנה מסוכן בעמדה כמה ממדינות אפריקה - גאנא, גינאי, מצרים ואולי כמה מהאחזות הקודמות של צרפת, כגון סודאן הצרפתית הכועסת על הכרת סנגל, שרשה מהפדרציה, מצר די-גול.

כל "הקהיליה" הגרמנית עכשיו בטכנה, והעצרה תהיה בימה סמוינה לחככים

של כרוסצוב. מענין אין אסאגא יחנהג בסיזבר זה נהרו.

- בארבע בא אצוי העו"ד טעירא, הוא מלא רוגז על רוזן והיועץ הסטנטי
החדש הויזנר. הוא מסתף פעולה עם חמיר, ומרשה לעתוני הסנסז - העולם הזה, יעד
ויריעות אחרונות להטיל אימה על השומטים של סהר. ביקסחיו שינסח לי הטענות
שלו מבחינה מספטית. יש לו שלוש טענות: (1) נחקרו חמשה סוכרים ע"י המסכרה
בקטר עם התביעה נגד סהר, הם נחקרו על פי דרישת הויזנר, ומכיוון שהעידו לטובת
סהר אין הוא מזמין אותם כעדים לכשנס. בענין זה הוא עומד בקטרים עם חמיר.
(2) "העולם הזה" קיבל "רכוש גנוב" - תעודות המסכרה, ויש להאטיב אותם על קבלת
רכוש גנוב. הויזנר אינו עושה זאת. העתון גם השמיד העדות הנכסרה לו לפרסם
אותה בעתונו. זהו חטא אצ לרעה שפירא - הסכדה רכוש גנוב. (3) יש להאטיב עתונו
יעד, העולם הזה ויריעות אחרונות שהם מגטיט להשמיץ על חשכט בניגוד לחוק הכנסת
שנחקבל לפני שנתיים.

14.9.60, יום ד'

שלום רוזנפלד הביא לי חיום הסטינוגרמה של השיחה עם אנשי מעריב.

היא חומסת 34 עמודים. מחקתי הרבה ושנים שלושה דברים שניתי. הרשיתי לרוזנפלד

למחוק עוד כמה שהוא רוצה, אבל לא להוסיף ולא לשנות בדברי.